

சிலுவையில் தொங்கிய கள்ளன் பற்றிய விஷயம் என்ன?

மத். 27:38-44; லூக். 23:39-43,
ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

இயேசு சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கையில், தமக்கு அடுத்துத் தொங்கிக்கொண்டிருந்த இரு கள்வர்களில் ஒருவனுக்கு, அந்த நாளில்தானே தம்மோடே அவன் பரதீசில் இருப்பான் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தார். இயேசு தமது வாக்குத்தத்தத்தைக் காப்பாற்றினார் என்று-அதாவது, அவன் [கள்ளன்] மரித்தபோது, லாசருவைப் போன்றே, ஆபிரகாமின் மடிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டான் என்று-நாம் நம்புகின்றோம் (லூக். 16:22). இந்த உண்மையானது, இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களுக்கு இரட்சிப்பின் வழியைப் போதிப்பதற்காக இவ்விபரம் தரப்பட்டுள்ளது என்று நிரூபிப்பது இல்லை.

இந்தக் கள்ளனைப் பற்றி மிக ஏராளமான விஷயங்கள் யூகிக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இவன் “அந்நியனாயிருந்த பாவி” என்று மக்களில் பலர் யூகிக்கின்றனர். “அந்நியனாயிருந்த” என்ற சொற்றொடரானது, குடிமகனாயிராத ஒருவர் என்று அடிப்படையில் அர்த்தப்படுகிறது; இது தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் குடிமகனாயிராத சிலரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு வேதவசனங்களில் சில வேளைகளில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது (எபே. 2:19ஐக் காணவும்). இந்த நிலைப்பாட்டைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளவர்கள், கள்ளனுக்கு அருளப்பட்ட இரட்சிப்பு, “அந்நியராயிருக்கும் பாவிகளுக்கு” - அதாவது, கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கு - ஒரு முன்னுதாரணத்தை அமைக்கிறது என்று நம்புகின்றனர். இருப்பினும், இந்தக் கள்ளன், “அந்நியனாயிருந்த பாவி” என்ற வகைப்பாட்டில் இருக்கவில்லை, ஆனால் “தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருந்து தவறு செய்கின்றவர்” என்ற வகைப்பாட்டில் இருந்தார். பின்வருவதைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்: இவனைச் சிலுவையில் அறைந்தது யார்? ரோமர்கள். ரோமர்கள் ரோமக்குடிமகன்களைச் சிலுவையில் அறைந்தனரா? இல்லை.¹ அவர்கள்

யாரைச் சிலுவையில் அறைந்தனர்? தரப்பட்ட ஒரு சுற்றுவட்டாரத்தில் இருந்த கீழ்ப்படியாமையுள்ள குடிகளைச் சிலுவையில் அறைந்தனர். அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியில் இருந்த குடிகள் யூதர்களாக இருந்தனர். இந்தக் கள்ளன் ஒரு யூதன் என்று நாம் பாதுகாப்புடன் யூதிக்க இயலும். இன்னொரு கள்ளனுக்கு இவன் கூறிய வார்த்தைகளான - “நீ தேவனுக்குப் பயப்படுகிற தில்லையா?” - என்பது இவன் ஒரு யூதன் என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. புறஜாதியாரில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரே “தேவன்” என்பதற்குப் பதிலாக “தேவர்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். இருப்பினும் இவன் கீழ்ப்படிதலுள்ள யூதனாக இருந்திருக்கவில்லை; இவன் பத்துக் கட்டளைகளில் குறைந்தபட்சம் ஒன்றையாவது மீறியிருந்தான் (யாத். 20:15). இருந்தபோதிலும், இவன் ஒரு யூதனாகவே இருந்தான். அது இவனைத் தேவனுடைய பிள்ளையாக்கியிருந்தது, ஏனென்றால் - இயேசுவின் மரணம் வரையிலும் - யூதர்கள் [மாத்திரம்] தேவனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட மக்களாக இருந்தனர் (உபா. 7:6ஐக் காணவும்). கள்ளனுக்கு அருளப்பட்ட இரட்சிப்பு என்பது, இன்றைய நாட்களில் எவ்வகை யிலாவது உதாரணமாய் பயன்படும் என்றால், அது கிறிஸ்தவரல்லாதவர் அல்ல ஆனால் தவறு செய்கின்ற கிறிஸ்தவர் எவ்வாறு பாவமன்னிப்பைக் கண்டடைய முடியும் என்பதற்கானதாக மாத்திரம் உள்ளது.

மேலும் இந்தக் கள்ளன் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை என்றும் யூதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் யோவான் ஸ்நானனின் ஊழியம் சில ஆண்டுகள் முன்னதாக தொடங்கியிருந்த இடத்திற்கு அண்மையில் மரித்திருந்தான். யோவானின் தொடக்கக் காலப் பிரபலத்தன்மை பற்றி மத்தேயு பின்வருமாறு எழுதினார்: “அப்பொழுது, எருசலேம் நகரத்தாரும், யூதேயா தேசத்தார் அனைவரும், யோர்தானுக்கு அடுத்த சுற்றுப்புறத்தார் யாவரும் அவனிடத்திற்குப்போய், தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, யோர்தான் நதியில் அவனால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (மத். 3:5, 6). அந்த பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களில் பலர், யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தனர். பிற்பாடு அதே பொதுவான பகுதியில் இயேசு தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கியபோது, அவரும் அவரது சீஷர்களும் யோவானைக் காட்டிலும் அதிகமானவர்களை ஞானஸ்நானப்படுத்தினர் (யோவா. 4:1; 3:26ஐக் காணவும்). விஷயம் இவ்வாறு இருந்தது என்றால், ஏதாவது ஒரு வேளையில் இந்தக் கள்ளன் யோவானாலோ அல்லது இயேசுவின் சீஷர்களாலோ ஞானஸ்நானப்படுத்தப்பட்டிருப்பான் என்பது சாத்தியமானதாக இருப்பதில்லையா? அவ்வாறு நடந்ததா இல்லையா என்பது முக்கியத்துவமற்றதாக உள்ளது. ஆனால் வேதாகம வசனப்பகுதியின் மீது ஏற்படுத்தப்படும் விவாதம் யூகத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்படக்கூடாது.

இந்தக் கள்ளன் ஞானஸ்நானம் பெற்றானா இல்லையா என்பது முக்கியத்துவமற்றது என்று நான் கூறுவது ஏன்? முன்பே குறிப்பிடப்பட்டபடி, இவனது இரட்சிப்பு என்பது இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கு ஒரு உதாரணமாய் இருப்பதை நோக்கங் கொண்டிருக்கவில்லை. அந்த உறுதிப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கான மூன்று

காரணங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள என்னை அனுமதியுங்கள்.

பழைய நியாயப்பிரமாணம் நீக்கப்படுவதற்கு முன்பே

இவன் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தான்

கள்ளனின் வரலாற்றை இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்து வரல்லாதவர்களின் மனமாற்றத்திற்கான உதாரணமாகப் பயன்படுத்துதல் என்பது 2 தீமோ. 2:15ல் போதிக்கப்படும் ஒரு கொள்கையை மீறுவதாக உள்ளது: “நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும் உன்னை தேவனுக்கு முன்பதாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு.” பழைய உடன் படிக்கையின் (பழைய ஏற்பாட்டின்) காலத்துடன் தொடர்புடையது எது மற்றும் புதிய உடன்படிக்கையின் காலத்துடன் தொடர்புடையது எது என்று வேறுபடுத்திக் காணுதல் என்பது, சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது.

இயேசுவின் மரணம், பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையிலான பிரிவினைக்கோடாயிருக்கிறது என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. கொலோசெயருக்குப் பவுல், “உங்கள் பாவங்களினாலேயும், உங்கள் மாம்ச விருத்தசேதனமில்லாமையினாலேயும் மரித்தவர்களாயிருந்த உங்களையும் அவரோடே கூட உயிர்ப்பித்து, அக்கிரமங்களெல்லா வற்றையும் உங்களுக்கு மன்னித்து, நமக்கு எதிரிடையாகவும் கட்டளைகளால் நமக்கு விரோதமாகவும் இருந்த கையெழுத்தைக் குலைத்து, அதை நடுவிலிராதபடிக்கு எடுத்து, சிலுவையின்மேல் ஆணியடித்து” (கொலோ. 2:13, 14) என்று எழுதினார். இந்த அப்போஸ்தலருடைய சிந்தையில் இருந்த முறைமைகள் பற்றிக் கேள்வியொன்று இருந்திருக்கும் என்றால், அவர் 16ம் வசனத்தில் பல வகைப்பாடுகளைப் பட்டியலிட்டார்: “போஜனத்தையும் பானத்தையும் குறித்தாவது, பண்டிகைநாளையும் மாதப்பிறப்பையும் ஓய்வுநாட்களை யுங்குறித்தாவது.” “ஓய்வுநாள்” என்ற சொற்றொடரானது, பவுல் தமது கூற்றில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தையும் உள்ளடக்கினார் என்பதை நிரூபிக்கிறது; “ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாய் ஆசரிக்க நினைப்பாயாக” என்பது பத்துக்கட்டளைகளில் ஒன்றாக இருந்தது (யாத்த. 20:8).

“கையெழுத்தைக் குலைத்து” மற்றும் “அதை நடுவிலிராதபடிக்கு எடுத்து” என்ற சொற்றொடர்கள், நியாயப்பிரமாணம் நீக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதற்கான பலத்த சொற்றொடர்களாக உள்ளன. அது எப்போது நடைபெற்றது? “சிலுவையின் மேல் ஆணியடித்து” என்ற வார்த்தைகளை கவனியுங்கள், இது கிறிஸ்து கழுவேற்றப்பட்ட மரத்துண்டிற்கான குறிப்பல்ல, ஆனால் அதற்கு மாறாக, இயேசுவின் மரணத்திற்கான மறைமுகமான குறிப்பாக உள்ளது. இயேசு மற்றும் இயேசு மாத்திரமே பழைய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகள் யாவற்றையும் கடைப்பிடித்து அதை நிறைவேற்றினார். அவரது [உலகப்பிரகாரமான] வாழ்வின்

முடிவிற்போது, அது (பழைய உடன்படிக்கை) நிறைவேற்றப்பட்ட (முடிக்கப்பட்ட) ஒரு ஒப்பந்தம் ஆயிற்று. பழைய உடன்படிக்கையானது இயேசுவின் மரணத்தில் “எடுத்துப்போடப்பட்டுவிட்டது.”

அதே வேளையில், புதிய உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வந்தது. எபிரெயர் 9:15ல், இயேசு “புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராய் இருக்கிறார்” என்று அந்த நிருபத்தை எழுதியவர் கூறினார். பின்பு அவர், புது உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வருமுன்னதாக மாற்றம் அடைய வேண்டியிருந்தது என்ன என்பதைப் பற்றி விளக்கம் அளித்தார்: “ஏனென்றால் எங்கே மரணசாதனமுண்டோ, அங்கே அந்தச் சாதனத்தை எழுதினவனுடைய மரணமும் உண்டாக வேண்டும். எப்படியெனில், மரணமுண்டானபின்பே மரணசாதனம் உறுதிப்படும்; அதை எழுதினவன் உயிரோடிருக்கையில் அதற்குப் பெலனில்லையே” (எபி. 9:16, 17). இந்த ஒப்பீடானது “கடைசி உயில் மற்றும் உடன்படிக்கை” என்று அழைக்கப்படும் விசேஷித்த உடன்படிக்கை” (அல்லது ஒப்பந்தம்) என்பதன் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. “கடைசி உயில் மற்றும் உடன்படிக்கை” எப்போது அமுலுக்கு வருகிறது? அந்த உயிலை ஏற்படுத்தியவர் மரிக்கும்போதுதான் - அதற்கு முன்பு அல்ல. வேதாகமப்பிரிதிகள் பலவற்றில் மத்தேயு எழுதிய சுவிசேஷத்திற்கு முன்பாகப் பின்வரும் வார்த்தைகள் உள்ளன: “The New Testament of Jesus Christ” [“இயேசு கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாடு”]. இயேசு கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாடு எப்போது அமுலுக்கு வந்தது? அவர் மரித்தபோது. கிறிஸ்துவின் மரணம் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின் முடிவாகவும் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தின் தொடக்கமாகவும் இருந்தது.

இந்தக் கள்ளன், பழைய நியாயப்பிரமாணம் எடுத்துப் போடப்படுவதற்கு முன்பு மன்னிக்கப்பட்டபடியால், இவன் இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவரல்லாதவர்களுக்கு அருளப்படும் இரட்சிப்பு என்ற விஷயத்திற்கு உதாரணமாக இருப்பதில்லை. இயேசு மரிப்பதற்கு ஒரு சில மணிகள் முன்னதாக இவனுக்குப் பரதீசு வாக்களிக்கப்பட்டது என்பது உண்மையே, ஆனால் அந்த வாக்குத்தத்தமானது இன்னமும் சிலுவையின் “பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதியின்போதே” தான் தரப்பட்டிருந்தது.

புதிய ஏற்பாடு மற்றும் கடைசி உயில் மற்றும் ஏற்பாடு ஆகியவற்றிற்கு இடையிலான ஒப்பீட்டை இன்னும் விரிவாக்க முடியும். உயிலை எழுதியவரின் உடைமைகளைப் பிரித்தளித்தல் என்பதே ஒரு உயிலின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. உயிலை எழுதியவர் மரித்த பின்பு, உயிலின் அளிப்புகளில் இருந்து மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்றால், அவர்கள் அந்த உயிலின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். உயிலை எழுதியவர் உயிரோடு இருக்கும் வரையில், அவர் தாம் விரும்புகின்ற எந்த அடிப்படையிலும் தமது உடைமைகளைப் பிரித்தளிக்கலாம்..

ஏவுதல் பெற்ற பதிவேடுகளைப் பொறுத்த மட்டில், இயேசு தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின்போது, பாவங்களை மன்னிப்பதற்குத் தமக்கிருந்த அதிகாரத்தை ஒரு சில முறைகள் மாத்திரமே செயல்படுத்தி இருந்தார்: திமிர்வாதம் பிடித்தவனைக் குணமாக்கியபோது (மத். 9:2-6), விபசாரத்தில்

பிடிபட்ட பெண்ணிடத்தில் (யோவா. 8:3-11) மற்றும் சிலுவையில் தொங்கிய கள்ளனிடத்தில். இவையாவும் இயேசு தமது “கடைசி உயிலும் ஏற்பாடும்” அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பு தமது ஆவிக்குரிய உடைமைகளைப் பிரித்தளித்த செயலுக்கு உதாரணங்களாக உள்ளன. இவற்றில் எதுவும், இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவரல்லாத ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுவார் என்பதற்கான அடிப்படையை நிலைநாட்ட முயற்சி செய்யும் வகையில் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது.

பிரதான கட்டளையைக் கிறிஸ்து கொடுப்பதற்கு முன்பே இவன் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தான்

இயேசுவின் சொந்த ஊழியத்தின்போது, அவர் இரட்சிப்பிற்கு அவசியமானவைகள் பற்றிக் குறிப்புகள் ஏற்படுத்தியிருந்தார். எடுத்துக்காட்டாக, அவர் புதிய பிறப்பைப் பற்றியும் (யோவா. 3:3, 5) மனமாற்றத்தின் அவசியம் பற்றியும் (மத். 18:3) பேசினார். அவர் விசுவாசத்தின் அவசியம் (யோவா. 8:24), மனந்திரும்புதலின் இன்றியமையாமை (லூக். 13:3) மற்றும் அறிக்கையிடுதலின் முக்கியத்துவம் (மத். 10:32) ஆகியவை பற்றி வலியுறுத்தினார். இருந்தபோதிலும், அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை நிறைவேறும் வரையிலும் அவர் பிரதான கட்டளையைத் தந்திருக்கவில்லை. அது அவரருளும் இரட்சிப்பிற்கான நிபந்தனைகளை உச்சரித்தது: தேவனுடைய கிருபையை தனதாக்குவதற்காக மனிதர்கள் செய்ய வேண்டியவை யாவை.

“ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவற்றையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள்” (மத். 28:19, 20).

“விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப் படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற். 16:16).

எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது. அன்றியும் மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும் வேண்டியது (லூக். 24:46, 47).

ஒரு சட்டமானது நடந்து முடிந்ததைப் பாதிப்பதாக இருக்க முடியாது என்பது ஒரு அடிப்படைச் சட்டவியல் கொள்கையாகும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் சட்டக் கொள்கையின் பகுதி 1, பிரிவு 9ல் பின்வரும் அளிப்பு

உள்ளடங்கியிருக்கிறது: “No ... ex post facto Law shall be passed”³³ [“நடந்து முடிந்தது பற்றிய சட்டம் எதுவும் இயற்றப்பட/விதிக்கப்படக் கூடாது”]. சட்டப்பூர்வமான அமைப்பு ஒன்று இன்றைய நாட்களில் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினால்/விதித்தால், ஒரு தனிநபர் அந்த சட்டத்தை நேற்று மீறிநடந்தார் என்பதற்காக அவர்மீது வழக்குத் தொடரமுடியாது என்பது அந்த அளிப்பின் நடைமுறைப் பயன்பாடாக உள்ளது. அவ்வாறே, பிரசித்தி பெற்ற இந்தக் கள்ளன், பிரதான கட்டளை தரப்படுவதற்கு முன்பு மரித்தான், எனவே அதன் நிபந்தனைகள் இவனுக்கு நடைமுறைப்படாதிருந்தன. இருந்தபோதிலும், அவைகள் நமக்கு நடைமுறைப்படுகின்றன. இந்தக் கள்ளன், ஞானஸ்நானம் பெறத்தேவையில்லாதிருந்தான். ஆனால் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுவது அவசியமாக உள்ளது. பின்பு ஏன் மக்கள் இவனது இரட்சிப்பை, இன்றைய நாட்களில் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுவது அவசியமில்லை என்பதற்கு நிரூபணமாக பயன்படுத்த முயற்சி செய்கின்றனர்?

ஒருவேளை, பின்வரும் விவரிப்பு உதவியாய் இருக்கும்: உங்கள் வருமான வரியைச் செலுத்துவதற்கான காலம் கடந்துபோய், நீங்கள் வருமான வரித்துறையினரால் அழைக்கப்பட்டிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? வருமான வரி அலுவலர் உங்களிடத்தில், “நீங்கள் உங்கள் வரியைச் செலுத்த வேண்டும். நல்ல குடிமகன்கள் தங்கள் பாகத்தைச் செய்கின்றனர்” என்று கூறுகின்றார். அதற்கு நீங்கள், “ஆனால், ஜார்ஜ் வாஷிங்டனைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அவர் வருமான வரி செலுத்தவில்லையே, மற்றும் அவர் ஒரு நல்ல குடிமகனாகத்தானே இருந்தார்? ஆப்ரஹாம் லிங்கனைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அவர் வருமான வரி செலுத்தவில்லை, அவரும் கூட நல்ல குடிமகன் என்றே அறியப்பட்டிருந்தார். இவ்விரு மாபெரும் மனிதர்களும் நல்ல குடிமகன்களாக இருந்துகொண்டே வரிசெலுத்தாமல் இருக்கமுடிந்தது என்றால், நானும் அவ்வாறே செய்ய முடியுமே.” அந்த அலுவலர் உங்கள்மீது மனம் ஈர்க்கப்படுவார் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? ஒருவேளை அவர், “அதை நான் ஒருபோதும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை! சரிதான், நீங்கள் வரி செலுத்தவேண்டாம்” என்று கூறுவார் என்று நினைக்கின்றீர்களா? அந்த அலுவலர், வருமான வரி செலுத்துவதற்கான அமலாக்கத்தைக் கொண்டுள்ள, 1913ல் இயற்றப்பட்ட [அமெரிக்க நாட்டுச் சட்டத்தின்] பதினாறாம் சரத்தைச் சுட்டிக்காண்பிப்பார். எனவே அந்தச் சட்டம் - திருவாளர், வாஷிங்டன் மற்றும் திருவாளர். லிங்கன் உட்பட - அந்தக் காலகட்டத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களுக்கு நடைமுறைப் படுவதில்லை, ஆனால் அது நமக்கு [இன்றைய நாளில் வாழும் அமெரிக்கர்களுக்கு] நடைமுறைப்படுகிறது. இந்தக் கள்ளன், பிரதான கட்டளையில் இயேசு தாம் அருளும் இரட்சிப்பிற்கான நிபந்தனைகளைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு இரட்சிக்கப்பட்டதால், நாம் ஞானஸ்நானம் பெறாதிருப்பதற்கு இந்தக் கள்ளனை ஒரு சாக்குபோக்காகச் சுட்டிக்காண்பிக்க முடியாது.

உண்மை நிலையில் சவிசேஷம்
பிரசங்கிக்கப்படுவதற்கு
முன்பே இவன் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தான்

பவுலைப் பொறுத்த மட்டில், மூன்று திறவுகோல் நிகழ்ச்சிகள் சவிசேஷத்தின் (“நற்செய்தியின்”) இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக இருந்தன: இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல். அவர் கொரிந்தியர்களுக்குப் பின்வருமாறு எழுதினார்:

அன்றியும், சகோதரரே, நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சவிசேஷத்தை மறுபடியும் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன்; நீங்களும் அதை எற்றுக்கொண்டு, அதிலே நிலைத்திருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த பிரகாரமாய், நீங்கள் அதைக் கைக் கொண்டிருந்தால், அதினாலே நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்; மற்றப்படி உங்கள் விசுவாசம் விருதாவாயிருக்குமே.

நான் அடைந்ததும் உங்களுக்குப் பிரதானமாக ஒப்புவித்ததும் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து, அடக்கம்பண்ணப்பட்டு, வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து (1 கொரி. 15:1-4).

மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் விளைவானது, இந்தக் கள்ளனுக்குப் பரதீச வாக்களிக்கப்பட்ட வேளையில் இயக்கத்தில் அமைவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இயேசு இன்னமும் மரித்திராதிருந்தார். அவரது அடக்கமும் உயிர்த்தெழுதலும் இன்னமும் எதிர்காலத்தில் நடைபெற வேண்டியிருந்தன. கர்த்தர் மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும் சவிசேஷம் “உண்மை நிலையில்” பிரசங்கிக்கப்பட இயலாதிருந்தது. கிறிஸ்து பரத்துக்கேறி, புத்து நாட்களுக்குப் பின்பு வந்த (முதல்) பெந்தெகொஸ்தெ நாளில் அப்போஸ்தலரான பேதுருவினால் இது முதன் முறையாக இதன் முழுமைத் தன்மையுடன் பிரசங்கிக்கப்பட்டது (அப். 2:23, 24, 32, 36).

இன்றைய நாளில் அற்புதமான இந்தச் சவிசேஷம், இரட்சிப்புக்குத் தேவபெலன் உள்ளதாக இருக்கிறது (ரோம. 1:16). இது இல்லாமல் நாம் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. இதற்கு நேர்மாறாக, இந்த கள்ளன் இச்சவிசேஷம் வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே மரித்திருந்தான். இவன் சவிசேஷத்தின் முழு வரலாற்றையும் கேள்விப்படும் வாய்ப்புக் கிடைப்பதற்கு முன்பாகவே வாழ்ந்து மரித்துவிட்டான். ஆகையால் இவனது இரட்சிப்பு இன்றைய நாட்களில் சவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களுக்கு உதாரணமாய் இருப்பதில்லை (1 பேது. 4:17; 2 தெச. 1:8).

முடிவுரை

இந்தக் கள்ளன் இரட்சிக்கப்பட்ட விதமாக இரட்சிக்கப்படுவதற்குப்

பலர் விரும்புகின்றனர். சிலர், “அந்தக் கள்ளன் கெட்டிக்காரனாய் இருந்தான்! அவன் வாழ்க்கையைத் தான் விரும்பியபடியெல்லாம் வாழ்ந்தான் - மற்ற மக்களிடத்தில் அனுகூலம் ஏற்படுத்திக்கொண்டும் கூட வாழ்ந்தான் - ஆனால் அதன் பின்பு, தான் மரிப்பதற்குச் சற்று முன்பாக. அவன் மனந்திரும்பினான், கர்த்தர் அவனை இரட்சித்தார். நானும் அவ்வாறே இரட்சிக்கப்பட விரும்புகின்றேன்!” என்று கூறுகின்றனர். சத்தியத்தைக் கற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்பு சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலைத் தள்ளிப்போடுதல் என்பதை வேதாகமம் உபதேசிப்பதோ அல்லது ஊக்குவிப்பதோ இல்லை. பவுல், “இதோ இப்பொழுதே ‘அனுக்கிரககாலம்,’ இப்பொழுதே ‘இரட்சணிய நாள்’” என்று எழுதினார் (2 கொரி. 6:2ஆ).

யாரேனும் ஒருவர், தமது மரணத்திற்குக் கொஞ்சம் முன்பு வரைக்கும் மனந்திரும்புதலைத் தள்ளிப்போட முடிவுசெய்கின்றாரென்றால். பின்வரும் பலவிஷயங்களில் எதுவேண்டுமென்றாலும் நடக்கக்கூடும்: முதலாவது, அவர் அந்த வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு கர்த்தர் வரக்கூடும். இரண்டாவது, அந்த நபர் எதிர்பாராத விதமாக மரிக்கக்கூடும். மூன்றாவது, கர்த்தர் வராதிருப்பினும், எதிர்பாராத விதமாக மரணம் சம்பவிக்காதிருப்பினும், அந்த நபரின் இருதயம் அனேகமாக, மனந்திரும்புவது சாத்தியமில்லை என்று அவரே காணக்கூடிய அளவுக்குக் கடினமாகி விடலாம் (எபி. 6:6ஐக் காணவும்). எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர் தமது வாசகர்களிடத்தில், “இன்று அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களாகில் உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார் (எபி. 4:7அ). நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகின்றார் என்பதை அறிந்தபின்பு அதைச் செய்வதற்குக் காலம் தாழ்த்த வேண்டாம்.

இந்தக் கள்ளன் மரித்த சிலுவையின் பக்கத்தில் இருந்து நமது கண்களைத் திருப்பி, நமது இரட்சகர் நமக்காக மரித்த, நடுவில் இருந்த சிலுவையை நோக்கி நமது கவனத்தைக் குவிப்போம். நாம் உண்மையிலேயே அவர் மீது அன்புகூர்ந்தால், நாம் செய்யும்படி அவர் கேட்டுக்கொண்டுள்ளதை நாம் செய்வோம் (யோவா. 14:15). அவருக்கு கீழ்ப்படிவதைத் தள்ளிப்போடுவதற்குச் சாக்குப்போக்குகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். மாறாக, அன்பும் நன்றியுணர்வும் பொங்கிப்பெருகும் இருதயங்களுடன் அவரிடத்தில் நாம் சரணடைவோம்.

குறிப்புகள்

¹“நான் ஒரு குடிமகன்.” அப். நட. 6 என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 213ல் உள்ளது.
²விஷயம் அப்படியிருந்தால், இந்தக் கள்ளன் யோவான் அல்லது இயேசு ஆகிய இருவரில் எவராவது போதித்ததை கேள்விப்பட்டிருப்பான் என்றாகிறது. இது இயேசுவின் இராஜ்யம் பற்றி இந்தக் கள்ளன் கூறிய வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் தர உதவும். ³Grolier Multimedia Encyclopedia, 1999., s. v. “Constitution of the United States.”